

I Henhold til foranstaaende skal jeg anmode det ærede Udvalg om paa mine Vegne til 3die Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for Finansaaet 1906—07 at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 24 III. Skattedepartementet. 1. a. Lønninger til Embedsmændene:  
Summen forhøjes med ..... 1,600 Kr.

VILH. LASSEN.

H. Steenberg.

Til Folketingets Finansudvalg.

134

Finansministeriet. København, den 12. Januar 1906.

Fra Bestyrelsen for den danske Toldetats Forening er indgivet Andragende om, at der, i Lighed med hvad der f. Eks. i Tyskland, Holland, Sverige, Norge og Finland er Tilfældet for Statsfunktionærernes Vedkommende og i Danmark med Telegrafvæsenet, maa blive indført en vis Tjenestefrihed for hver Toldfunktionær een Gang aarlig uden Udgift for den paagældende.

Efter de alt gældende administrative Bestemmelser ere Overtoldinspektørerne bemyndigede til at meddele de overordnede Embedsmænd Rejsetilladelse i Indlandet i indtil 4 Uger under Forudsætning af, at Tjenesten ikke lider derunder, og at ingen Udgift derved paaføres Statskassen, og under samme Vilkaar er Inspektør eller Toldforvalter bemyndiget til at tilstaa Kontrollører og Assisterter Rejsetilladelse af samme Varighed. Som det imidlertid vil ses, gøre jo disse Bestemmelser Bortrejse til en i alt Fald stiltiende Forudsætning for Meddelelsen af Permission og kunde saaledes afholde Funktionærer, der ikke have Raad til at afse de med en Rejse forbundne Udgifter, fra at begære den tiltrængte Permission. Dernæst maa der ikke herved paaføres Statskassen nogen Udgift, og endelig omfattes en hel Klasse af Funktionærer, nemlig Rorsbetjentene, slet ikke af Bestemmelserne, uagtet de i Betragtning af deres ofte anstrengende Virksomhed i lige saa høj Grad som de andre Funktionærer kunne trænge til nogen Tids Rekreation.

En uundgaaelig Betingelse for, at det foreliggende Andragende skal kunne imødekommes — hvad der efter Finansministeriets Formening er saa meget mere Grund til, som tilsvarende Etater her hjemme alt have opnaaet lignende Fordele —, er det imidlertid, at det nuværende Personale noget forøges. Personalets Størrelse er nemlig, som Følge af de senere Aars Reduktioner, nede paa det strengt nødvendige Minimum, naar Tjenesten skal besørges tilfredsstillende, og allerede nu viser det sig forbundet med store Vanskeligheder at samle de 40—50 Funktionærer, for hvilke der haves Brug som tilsynsførende under Sukkerfabrikernes Hovedkampagne, og det er overhovedet kun muligt ved rigeligere end ønskeligt at anvende Kontorfunktionærer til denne Tjeneste. Bliver det derfor fremtidig i højere Grad end hidtil almindeligt, at Toldfunktionærerne tage Ferie, vil man, da Selvafløsning paa Grund af Personalets Faatallighed kun lader sig anvende i ret begrænset Omfang, ikke kunne undgaa en Forøgelse af Funktionærerne. Dels for at formindske Bekostningen derved, dels for at undgaa de Ulemper, der i og for sig ville være forbundne med Forøgelsen af Toldassistenternes Antal samtidig med, at Tallet paa overordnede Stillinger i de senere Aar er blevet formindsket, vil man imidlertid kun foreslaa Rorsbetjentenes Antal forhøjet, idet man i saa Fald ved en hensigtsmæssig Fordeling af Tjenesten mellem Rorsbetjente og Toldassistenter ventelig vil kunne faa det fornødne Afløsningsmandskab af Toldassistenter til Raadighed indenfor det alt bestaaende Antal. Bibeholder man i det væsentlige de nu gældende Bestemmelser, saaledes at der i Fremtiden kan gives Rejsetilladelse efter de ovenfor anførte Regler for ialt 20